

¶ De moribus Leonis ipse de xl.

Iphica dilectissimi doctrina nos ammonet ut deponentes veterem
 hoiem in actibus suis de die in diem sancta iucosatione renouemur
 Si enim dei templum sumus et mentium nostrarum spiritus sanctus habitator est
 dicente apostolo vos enim estis templum Dei uiu. multa uigilantia
 nobis laborandum est ut cordis nostri habitaculum tanto hospitio non
 sit indignum. Et sicut in domibus manufactis laudabili prudentia est
 diligentia ut si quod aut infusione ymbrum aut turbine prellarum uel
 ipsa fuit antiquitate corruptum. ita in integrum cura restituat. ita
 uigi opus sollicitudine precamur. ne quod in nobis animus compositum ne quod
 inueniat immundum. Quis enim edificium nostrum sine ope sui non subsistit
 tant operibus. nec fabrica nostra possit esse totumnis. nisi ei protectio
 ipsius auditoris. trique conabiles lapides sumus et uina maceratis
 sic nobis auctoritas nostri extruit manum. ut in opificis suo enim is qui
 reparatur opetur. Ore igitur dei obuia se humana non subtrahat. nec ab
 illo bono fine quo non per bona esse desinat. aut si quod sibi impossibile
 aut arduum in mandatorum effectibus exipit. non in se remaneat sed ad
 adiuuante recurrat. qui ideo dat preceptum ut exaltet desiderium et
 preter auxiliu. dicente propheta facta in dominum cogitatum tuum et ipse te
 enutriet. An forte asperum tam insolentis superbit et ita se ille sum ita
 immanitatis esse presumit ut nullus iam renouationis indigeat? fallit
 propterea illa persuasio et nimia uanitate veterascit. quippe iter scriptura
 nobis huius uite ab omni se uulnere se credit immunum. Plena omnia uictibus
 plena sunt laqueis. intant cupiditates ipsorum. illecebre. blandunt
 surra dampna deterret. Amare sunt obloquendum lingue nec se
 uerana sunt ora laudantium. Inde seuit odium. hic decipit mendax
 officium. ut facilia sit uitae discordie quod declinat fallacem. In ipso
 aut utribus obtinendis tam dubia modis et tam incerta discreto est
 ut si quis iter bonorum malorumque dicit confirmat. subtilissimi discrimi
 nis potuit seruare mensuras. difficile sit ut bene sibi consuetudine
 probitate obiectantem lingua non mordeat. et iniquos euadat
 obprobria non amica est consuetudine nostra. Nam cum ad ipsas res ipsalium
 uarietate cogitatio humana conuertit. quante se opponit caligines
 quantum plurimum opinionum obortuntur errores. ut de obiecto contrarios sumat
 matiam querelam. Nam licet omnium fidelium corda non dubitent nullis
 mundi quibus primum nullis temporibus prudentiam abesse diuinam. nec

de stellay p̄tate q̄ nulla ē scl̄arū negotioꝝ pende ꝓucta. s; equis
sio et demētissio sūm regis arbitrio cūcta dispon. qm̄ sicut sp̄
tū est vniūse vie dñi m̄ia et vitas. tñ cū quedā nō sc̄d; desidia
nēa p̄cedūt. et sub huānā errore iudicij sup̄ior ē plerūq; iūq;
causa q̄ iust. vicinū nimis atq; ḡgnū est vt enā magnos
aiōs ista cōtinat et m̄ aliq; d. l̄itate acufanois murm̄ ipellat
Siquēdē istis varietatib; enā excellentiss. ꝓph̄a dauid vsq; ad
p̄sentū se turbati ꝓphet̄ et dicit. Mei at̄ pene moti sunt pedes
pene effusi sūt gressi mei. q; zelau in p̄cc̄tib; pacē p̄cc̄oꝝ vidēs
Vñ q; paucos est tam solida fortitudo vt nulla tequalitatis ꝓ
turbanoē quancant. et multos fidelū nō adūsa tñ s; et sc̄nda
corrūpāt. sanandis vultib; q̄oꝝ huāna iſirmitas sanant. d. li.
gens ē adhibenda curatio. Ideo enī de p̄cc̄tis quib; mūdus hic
plenus ē quedā breuit̄ paueri. vt dicente s̄ptura quos ḡlabitur
casti se habē cor aut mūdū cē a p̄cc̄o. oēs sibi. itelligāt delictōꝝ
indulgentiā et rep̄anois n̄tariā cē medianā. Qm̄ at̄ dilāssi
oportum; ad remedia diuina recurrem; q; cū ip̄a nobis sanā
redēp̄anois n̄tē t̄pm̄ lege referunt. Que vt dignū celebem;
saluberrē nos et xl^o dieꝝ ieiunio ꝓparem;. Nō enī h̄n̄ tñ qui
ꝓ mortis x̄pi resurrex̄om; m̄stā. in nouā vitā baptismo sui
raḡnante venturi. sed enā oēs ꝓꝓi renatoꝝ et vult; et n̄tariū
ꝓs̄dū sibi hui; s̄ct̄icatiois assumūt. illi vt q̄ nodū h̄nt accipiāt
isti vt ac̄pta custodiāt. Dicente nāq; ap̄lo qui stat videat ne
cadat. nemo ē tanta firmitate suffult; vt de stabilitate sua
debeat cē feruq;. Utamur ḡo d̄l̄t̄issimi saluberr̄i t̄p̄is vene
rabilib; iſtitutis. et sollicitōi cura cordis n̄i speciosa tergam;
Cū t̄p̄ib; enī caste et iuste mōtib; her̄ vita ducat. quodā tñ
vultū terrene cūfanois asꝓgitur. et n̄tor mentū ad dei
ymagnē cōditay. nō ita fumo toꝝq; vanitatis alienus est. vt
nulla possit forde susari. et nō s̄ꝓ indigeat expoliri. qd̄ si enī
autissio aiō n̄tariū est. q̄ntis. illis ampliq; ē expetendū.
Quos caritate debita cōmonem; vt nō ideo sibi met̄ blandiāt
q; nobis cons̄nē singlōꝝ patere nō p̄nt. cū oculos dei simul vniūsa
tenētis. nō abdita locōꝝ nō parietū septa secludāt. nec sola ei
acta et cogitata. verū et agenda et cogitanda sint cogitata. **I**ta

go scia sumi iudicab. iste e tremenda aspacio cu puu e oē solidu
 et appu oē secretu. nu obstrua clarēt. muta vident. silencia cō
 fitetur. et sine voce mēs loquit. Nemo panāz bonitatis dei de
 pccōz suoz ipunitate atēpnat. nec ideo istū estimet nō offensō
 qz necdū est exptus iratū. Non sūt longe vite mōdū lib nōduae.
 nec diuina ē licentia isipuentā voluntatū. in etray dolore mī
 situra penay. si dū iustina suspendit pme mediana nō querit
 confugiam q ad pntē vbiq mīaz dei. et ut srm pascha dñi
 digna obseruāna celebret victoz se fidelū corda frifirent
 Mitescat seuiua māfuecat irarūdia. remittat sibi. iūcē oēd
 culpas iūcē suas. nec exactor sit vmdā qui petitor ē verme. Di
 centes em dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittimz de
 bitozibz nōis durissis nos vmdā illigamz nisi qd pntemur
 implemz. Vñ si oīomō hūmz sarratissimū pactū nō tota sui dīa
 one seruam est. nūc salte scīaz suā vnuqzsqz ignoscit. et ali
 ems ignoscendo delicta. abolicoe suoz obnecat pccōz. Di
 cente nāq dño si dimiserit hoībz pccā eoz dimittet vobis et
 pī vī quī m celis ē. nō longe ē ab vnoquoqz qd volat. cū de be
 nignitate supplias smā pendeat iudicant. qui hūanay pād
 mīoz et iustū auditor. equitati sue de nra lemtate pscrabit
 vt nō habet in eos ius seueritatis. quos nō inuenit apidos
 vltiois. Clemētes at et mites aīes cū largitas decet
 nichil em est dignū q vt homo sui sit auctor imitator. et scdm
 modū ppe facultat diuinū sit opibz exautor. Nā cū alimē est
 vientes vestitū nudi fouent infirmī. nōne auxiliū dñi man
 explet mīstri. et benignitas serui manū est dñi. quī cū ad ef
 fedus nūc sue adiutore nō egeat ita suā oipotēna tēpauit
 vt laboribz hoīm p hoīes subieueret. et merito deo grē refer
 rent de pietatis officijs. nūq opa viderēt in faūlis. Ppter
 qd ipē dñs dixit suis ait. Sic luceat lumen vīrū corā hoībz
 vt videntes opa vīa bona magnificēt pīem vīrū qui est i
 celis. Per xpm dñm nēm

Mitē ex sermone eiusdē de ephā dñi
 Considerātes dilīssi mēffabile dīnoz munere largitate
 coopatores sūmz grē dei opantis in nobis. Nō em dormiētibz

110